

9. HRISTOS ADEVĂRATUL SOLOMON

Împăratul și mireasa Sa

În sfârșit odihnă, în sfârșit pace! În sfârșit binecuvântarea, pe care Ierusalimul a așteptat-o așa de mult timp! În sfârșit Mesia va domni atunci în liniște netulburată, desăvârșită, pe Sion în mijlocul poporului Său! Nu va fi acesta timpul în care Ierusalimul va cânta cântarea minunată din Psalmul 45? Acolo găsim în primul rând gloria Împăratului, dar și gloria Ierusalimului, mireasa Sa pământescă. Ierusalimul ceresc este mireasa Mielului (Apocalipsa 21,9.10), dar Ierusalimul pământesc este mireasa Împăratului¹. Ce măreț este Împăratul aici! El este Fiul Omului, mai presus de toți ceilalți, și harul este turnat pe buzele Sale (compară cu Luca 4,22). Dumnezeu L-a binecuvântat veșnic la dreapta Sa (Psalm 45,2). El va reveni, pentru ca să pornească la luptă ca adevăratul David; mâna Lui cea dreaptă va învăța pe alții lucruri înfricoșătoare și popoare vor cădea sub El. După aceea El va domni va adevăratul Solomon în dreptate. El este singurul iudeu care cu adevărat a iubit vreodată dreptatea și a urât fărădelegea, și de aceea Dumnezeu L-a uns cu untdelemn de bucurie mai presus decât însoțitorii Lui, mai mult decât rămășița, care este legată cu El. În vorbirea simbolică din orient este descrisă gloria Sa ca Împărat, dar și a miresei Sale. Cine este această mireasă? Vine ea cu tot felul de pretenții la onoarea regală? Poate ea să-și revendice drepturi, din pricina „părinților” ei? (compară cu Romani 9,5) Nu. Vina ei mare i-a luat toate drepturile (Ezechiel 16), și ea are tot așa de puțin drepturi la demnitatea regală ca și oricare altă cetate. „Uită pe poporul tău și casa tatălui tău!” Ea va fi primită pe baza harului.

Împăratul o va dori, dacă ea renunță la drepturile ei și Îl recunoaște ca Domn al ei. Aceasta este alegerea pe baza îndurării (vezi învățătura importantă din Romani 9,1-29). Ea va fi înălțată mai presus decât toate cetățile pământului, chiar și deasupra celorlalte cetăți ale lui Iuda (versetul 14). Înainte de a vorbi despre Ierusalimul Împărăției păcii, vrem să ne îndreptăm atenția spre Împăratul Însuși. Cât de mult vorbesc prorocii despre El, când ei privesc gloria Lui, pe care o va poseda în Împărăția păcii! El, Împăratul cu origine omenească, rădăcina lui Isai (Isaia 11,1.10; compară cu Apocalipsa 5.5; 22,16) este în același timp Domnul oștirilor (Zaharia 14,9,17). El este Împăratul, Legiuitorul și Judecătorul (Isaia 33,22); da, Judecătorul celor vii și celor morți (Faptele Apostolilor 10,42; 17,31). El este Împăratul-Preot pe tronul Său, așa cum Melhisedec Îl prezintă în model (Zaharia 6,13; Geneza 14,18). Fiecare din aceste titluri ne oferă multe teme de meditație, deoarece fiecare titlu nou ne arată gloria Domnului nostru, dar cu regret noi putem aici numai să le enumerăm. El este Vlăstarul făgăduit (Zaharia 3,8-10; 6,12; Isaia 4,2; 11,1; 53,2; Ieremia 23,5; 33,15). El este Fiul cel mare al lui David, uneori este așezat chiar pe aceeași treaptă cu David (Isaia 55,3; Ieremia 23,5; 30,9.21; 33,15-26; Ezechiel 34,23.24; 37,24.25; Osea 3,5; Amos 9,11; Luca 1,32.33; Psalm 89,3.4; 132,10-17). Să citim ce spune Scriptura despre Domnul nostru, și să ne aprofundăm în gloria Persoanei Sale, mai ales când descoperim frumusețea Lui în legătură cu poporul Său! El, Cel care este pentru ei Stânca veșnicilor (Isaia 26,4; compară cu 28,16; Zaharia 3,9; 4,7) și Lumina lor veșnică (Isaia 60,19; compară cu versetul 1; Zaharia 2,5); El,

¹ Vezi în privința aceasta studiul detaliat despre Ierusalim ca mireasă a Împăratului în comentariul la Cântarea Cântărilor de același autor.

Cel care va fi Păstorul poporului Său (Isaia 40,11; Mica 5,3; Ezechiel 34,23; Psalm 23,1) și Păzitorul lor (Isaia 27,3; 32,2; Ieremia 31,10).

Domnia lui Hristos

Pentru a căpăta o imagine despre domnia lui Hristos, pe care Hristos o va exercita ca adevăratul Solomon, încercăm să o studiem punct cu punct.

1. În primul rând El este *Împărat* peste *Sion* sau pe Sion. Aceasta este important, căci Sionul este baza harului, atât pentru Israel cât și pentru națiuni. Dumnezeu Însuși spune prin Duhul în Cuvântul Său: „Totuși, Eu am uns pe Împăratul Meu peste Sion, muntele sfințeniei Mele” (Psalm 2,6). Chiar dacă împărăția Sa se întemeiază în Sion, totuși puterea Sa se întinde până la marginile pământului (Psalm 2,8; vezi și punctul 3). Cât de des vorbesc totuși proroci despre Sion ca centru al domniei regale (Isaia 24,23; 25,10; Obadia 21; Mica 4,7; Țefania 3,15-17; Zaharia 2,5-11; 9,9; Psalm 48,1.2; Psalm 99,2; 132,11-18; 146,10; 149,2)! Și unită cu El pe muntele Harului este văzută rămășița, primită pe baza harului (Apocalipsa 14).

2. Din Sion Hristos va *domni* peste Israel. El este „Vlăstarul”, care va fi plantat pe muntele înalt al lui Israel, și el „va da lăstari, va aduce rod și se va face un cedru mareț” (Ezechiel 17,22.23). Evanghelistul Matei Îl vede ca Împărat al lui Israel (compară cu punctul 1 și 3; Matei 1,6.21.23; 2,2.6; 3,3; 4,17.23, și așa mai departe). Observă, că nu este Israel, așa cum a fost el odinioară, ci va fi mai mare decât a fost chiar în timpul lui Solomon. Atunci va avea granițele sale proprii, cum sunt date deja în Geneza 15,18 și în Zaharia 9,10, și în alte locuri din Scriptură: Hristos va domni peste poporul Său de la Nil și până la Eufrat. Abia atunci Israel va fi cu adevărat „centrul pământului”, când Hristos va domni din Israel peste toată lumea (Deuteronom 32,8.9; Ezechiel 38,12). Atunci Ierusalimul va străluci ca împărăteasă peste pământ, și celelalte cetăți ale lui Iuda vor fi „fecioarele, însoțitoarele ei” (Psalm 45,11.14). Probabil va fi un reprezentant al Împăratului din seminția lui David, care va domni pe pământ în Numele Împăratului lui Israel (Ezechiel 44,3; 45,13-17; compară cu Ieremia 30,21).

3. Dar Hristos este nu numai Împărat peste Israel, El este și *Steag al popoarelor* și lumina națiunilor (Isaia 11,10; 42,6; 49,6.7; 51,4; 55,4; Zaharia 9,10). El va domni până la marginile pământului și va fi Împărat peste toate popoarele (Isaia 54,5; Zaharia 14,9; Psalm 2,8; 72,8). El va judeca națiunile în dreptate și adevăr (Isaia 11,3-5; 32,1.2; 51,4-8; 60,17; Ieremia 23,6; 33,15.16; Mica 4,3; Psalm 72,1-7.12-17; 85,8-13; 96,10-13; 99,4; 101,6-8). El este nu numai Împăratul iudeilor, care va domni peste iudei, ci El este și Fiul Omului, care va domni peste toți oamenii; așa Îl vede evanghelistul Luca, cu toate că nu direct ca Împărat în Împărăția păcii, ci mai mult în sens moral: ca ultimul Adam (Luca 3,38), adevăratul Fiu al Omului, care revelează harul lui Dumnezeu întregii omeniri (Luca 4,22; 23,14.47); dar și ca Acela care va veni în Împărăția Sa și va umple cu teamă pe toți oamenii (Luca 23,42; 21,25-27). Când însă vorbim despre titlul Lui ca „Fiu al Omului”, trebuie de fapt să ne gândim nu numai la pământ, căci Psalmul 8 se referă sub acest titlu la tot universul. Acesta este punctul 4.

4. Hristos spune în evanghelia după Matei 28,18: „*Toată autoritatea* Mi-a fost dată în *cer și pe pământ*.” Îl vedem ca Împărat care Se adresează cetății disprețuite (Galileea) și rămășiței lui Israel, pe muntele care simbolic vorbește despre Împărăție, așa cum am văzut mai înainte; Domnul Se arată acolo celor unsprezece ucenici, le dă misiunea să vestească Împărăția, și le făgăduiește credințioșia Sa până la sfârșitul veacului. Ce găsim noi aici merge mai departe decât punctul 3, căci nu numai pământul stă sub domnia Lui, ci El va domni și peste ceruri și peste toată creația. A fost taina voii lui Dumnezeu cu privire la administrarea plinătății timpurilor, să aducă toate, ce este în cer și ce este pe pământ, împreună sub *un Cap* în Hristos (Efeseni 1,9,10). Dumnezeu a făcut pe Fiul Moștenitor al tuturor lucrurilor (Evrei 1,2), dar nu numai aceasta: noi, cei care aparținem Adunării, am fost făcuți comoștenitori și împreună cu Hristos vom domni peste toate lucrurile (Efeseni 1,11; Romani 8,17); Hristos ne-a fost dat ca și Cap peste toate (Efeseni 1,22), și noi nu mai aparținem acestei creații, „cosmosului”, peste care noi vom domni împreună cu El (Ioan 17,14,16; 2 Corinteni 5,17; Galateni 6,15). Da, creația așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu (Romani 8,19-22; Coloseni 3,4; 1 Ioan 3,2). Dar noi nu vrem să vorbim despre gloriile noastre viitoare, ci despre gloriile lui Hristos. Pe ce bază va domni în curând Hristos în glorie? Desigur, El este Creatorul tuturor lucrurilor, și ca atare El are dreptul asupra creației și a domniei asupra ei, căci nu numai toate au fost create *prin* El, ci și *pentru* El (Ioan 1,3; Coloseni 1,16,17; Evrei 1,2,10-12; Apocalipsa 3,14). Dar noi trebuie să înțelegem bine, că Hristos nu numai va domni asupra creației, ci El va domni în dreptate peste o creație curățită² (Romani 8,20-21; Isaia 65,17; 66,22; 32,1,15-17 și alte locuri). Este deosebit de important să se înțeleagă și să se priceapă pe ce bază Hristos va curăța această creație. Căci este într-adevăr așa, că Hristos a chemat lumile la existență numai prin Cuvântul puterii Sale (Evrei 11,3; Psalm 33,9), dar este imposibil ca El prin nimic altceva decât prin Cuvântul Său să curețe creația, care suspină sub urmările păcatului. Dumnezeu este dator sfințeniei și dreptății Sale să judece păcatul. El nu poate îndepărta păcatul din creație, fără să-l judece. Și această judecată El a lăsat-o să vină asupra lui Hristos, Singurul care era curat și fără păcat. „Căci toată plinătatea și-a găsit plăcerea să locuiască în El și prin El să împace toate lucrurile cu Sine, atât lucrurile de pe pământ cât și lucrurile din ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui.” (Coloseni 1,19,20). Numai prin sângele lui Hristos, El fiind buna plăcere desăvârșită a întregii Dumnezeiri (compară cu Coloseni 2,9), va fi împăcată creația cu Dumnezeu – care prin fărădelege s-a îndepărtat de Dumnezeu. Ia seama: toate lucrurile, nu toți oamenii (Apocalipsa 21,4-8). Tocmai pentru faptul că El a iubit dreptatea, Dumnezeu a putut să-L ungă mai presus de toți însoțitorii Săi (Psalm 45,7; Evrei 1,9). Tocmai prin faptul că El a fost ascultător până la moarte, și nu dintr-un alt motiv, Dumnezeu L-a înălțat foarte sus și „I-a dat Numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în Numele lui Isus să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domn” (Filipeni 2,8-11; compară cu Isaia 42,8; 45,23; 48,11; 66,23). Tocmai pentru faptul că El a făcut curățirea păcatelor, El a fost înălțat la dreapta Măririi, în locurile preînalte (Evrei 1,3). Nu a fost destul, că El a devenit Întâiul născut din toată creația (Coloseni 1,5), prin aceea că El s-a făcut părtaș sângelui și cărnii (Evrei 2,14), ci El a trebuit să devină și Întâiul născut dintre morți, pentru ca El să aibă

² Aceasta nu este încă curățirea desăvârșită, căci aceasta va avea loc când vor fi un cer nou și un pământ nou. Curățirea începe cu judecata asupra dușmanilor și se încheie cu nimicirea morții (1 Corinteni 15,24-28).

întâietatea în toate (Coloseni 1,18; compară cu Evrei 1,6; Apocalipsa 1,5). Ca Acela, care a fost mort și acum este viu, El are dreptul la domnie (Apocalipsa 1,18). Cândva El va împăca toate lucrurile, dar noi suntem deja acum împăcați cu Dumnezeu și vom domni împreună cu El (Coloseni 1,19-22). Cât de importante sunt aceste lucruri! El va domni nu numai ca Fiu veșnic al lui Dumnezeu, ci înainte de toate și ca Fiu al Omului lepădat, așa cum Îl descrie Psalmul 8. „În adevăr, nu unor îngerii a supus El lumea viitoare, despre care vorbim. Iar cineva a mărturisit undeva, zicând: ‚Ce este omul, ca să-Ți aduci aminte de El, sau fiul omului, ca să-l cercetezi? L-ai făcut cu puțin mai prejos decât îngerii, l-ai încununat cu slavă și cu cinste și l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale. Toate le-ai supus sub picioarele lui.’ Dar, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși acum încă nu vedem că toate îi sunt supuse. Dar Îl vedem pe Isus, care a fost făcut ‚pentru puțin timp mai prejos decât îngerii’, încununat cu slavă și cu cinste, din pricina morții pe care a suferit-o, pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți” (Evrei 2,5-9). O privire de ansamblu mai clară despre ce am studiat nu este de imaginat. Vedem aici pe Hristos, care a fost încununat cu slavă și cinste, după ce El a gustat moartea pentru toți. Moartea Fiului Omului lepădat este baza pentru curățirea creației și pentru domnia lui Hristos peste ea. Dar continuarea din Evrei 2 ne învață, ceea ce noi am văzut deja în Coloseni 1: pe noi Hristos ne-a salvat deja acum, da, tocmai cu privire la noi El a mers în moarte, cu toate că urmările binecuvântate ale morții Sale se extind asupra întregii creații. Niciunde nu citim, că Hristos a iubit creația, ci El a iubit Adunarea și S-a dat pe Sine Însuși pentru ea (Efeseni 5,25; compară cu versetul 2; Galateni 2,20; Ioan 15,13). Dar nu este minunat, că apoi, când această Adunare va fi glorificată și ea va fi prezentată creației, și creația va avea parte de binecuvântarea lucrării lui Hristos.

5. Mai este și punctul cinci: puterea și gloria Domnului se extind mai departe decât domnia asupra tuturor lucrurilor, și aceasta ne învață apostolul Ioan. „Isus, fiindcă știa că *Tatăl Îi dăduse toate în mâini*”, și: „Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate în mâna Lui” (Ioan 13,3; 3,35). Nu este acest „toate” același lucru cu cel din Efeseni 1,10 sau Coloseni 1,16-20? Nu. Această diferență ne devine imediat clară, dacă înțelegem diferența dintre ce Dumnezeu dăruiește lui Hristos și ceea ce Tatăl dăruiește Fiului. Hristos (Unsul) a fost uns de Dumnezeu ca Împărat peste Sion (Psalmul 2), și ca Fiu al Omului El va ocupa realmente acest loc, da, El va domni peste toată creația, deoarece El ca Fiu al Omului lepădat a gustat moartea pentru toți (Psalm 8; Evrei 2). Dar acestea sunt lucruri pământești, care se deosebesc foarte mult de lucrurile cerești, de tainele casei Tatălui (compară cu Ioan 3,12). Este așa, că Tatăl a dat autoritate Fiului să facă judecata, deoarece El este Fiul Omului (Ioan 5,27), dar ce spune versetul 20 depășește cu mult aceasta: „Tatăl iubește pe Fiul și-I arată tot ce face”. Dumnezeu a încununat realmente pe Fiul Omului cu glorie și onoare, dar ce este aceasta comparat cu slava veșnică, pe care Hristos ca Fiul veșnic o avea din veșnicie la Tatăl, înainte de a fi lumea! (Ioan 17,5.24). Dar acum vine minunăția: Hristos a devenit Om, și cu toate că El în același timp era în cer și într-un anumit sens niciodată nu a părăsit sânul Tatălui (Ioan 1,18; 3,13), El era totodată Omul desăvârșit pe pământ și aici pe pământ a împlinit lucrarea pe care Tatăl I-a dat-o s-o facă (Ioan 17,4). Și această lucrare era: să ne reveleze în chip desăvârșit inima Tatălui și să-L glorifice pe Tatăl (Ioan 1,18; 3,17; 15,15; 17,3; 1 Ioan 1,2; 5,20; Matei 11,27). Deoarece El a sfârșit această lucrare (Ioan 19,30), Dumnezeu a dat slava, pe care Hristos o poseda din veșnicie ca Fiu, acum lui Hristos ca Omul adevărat. Hristos posedă acum în cer ca Om aceeași

slavă pe care El o posedă din veșnicie ca Dumnezeu Fiul. Și nu numai aceasta – El ne-a dat aceeași slavă, pe care El o posedă acum ca Om. Va veni timpul (Împărăția păcii) în care tot cosmosul va vedea slava Sa, și cosmosul va recunoaște în aceasta că Tatăl a trimis pe Fiul și El ne-a iubit așa cum a iubit pe Fiul Său (Ioan 17,22.23). Ce minune a dragostei! Aceasta este chiar mai minunat decât faptul că noi suntem comoștenitori cu Hristos și vom domni împreună cu El. Tot ce era în inima Tatălui și tot ce putea să-și imagineze dragostea Sa, a dăruit El Fiului, deoarece acesta ca Om a satisfăcut în chip desăvârșit toată buna plăcere a Tatălui; dar toată această lucrare a Fiului ne este socotită nouă prin har, așa că noi primim aceleași binecuvântări ca și Hristos. Noi suntem binecuvântați cu tot felul de binecuvântări spirituale în locurile cerești în Hristos și El ne-a dat har în Cel Preaiubit (Efeseni 1,3.6). Să nu dea aceste lucruri naștere la adorare în inima fiecărui copil al lui Dumnezeu?

Reconstruirea Ierusalimului și a Templului

Vrem acum să ne desprindem gândurile de gloria cerească a Împărăției păcii și să ne ocupăm cu binecuvântările miresei pământești, cu Ierusalimul. Cu toate că toate acestea sunt în legătură cu pământul, totuși binecuvântarea Ierusalimului va întrece tot ce el a posedat până acum, și la sfârșitul acestui capitol, în concordanță cu tema noastră propriu-zisă, vrem să ne ocupăm cu ea. Primul lucru, care ne atrage atenția, este desigur ceea ce se va petrece cu cetatea, după ce ea va avea parte de pacea deplină. Aceasta este reconstrucția cetății și a celorlalte cetăți ale lui Iuda (Psalm 69,35). Această reconstrucție este privită sub diferite puncte de vedere. În primul rând aceasta va fi lucrarea Domnului Însuși: El va clădi Ierusalimul (Psalm 147,2; compară cu Ieremia 33,4.6) și va mângâia toate dărâmurile lui (Isaia 51,3). Uneori această reconstrucție este amintită mai mult în sensul general, însă atunci totdeauna cu binecuvântarea Domnului pe planul secund: cetatea va fi reclădită pentru Domnul și noi găsim chiar un indiciu referitor la dimensiunea ei: cu turnul lui Hananel, Poarta Unghiului, dealul Gareb, Goat, pâraul Chedron, Poarta Cailor, Poarta Benjamin și teacul împăratului (Ieremia 30,16-18; 31,38-40; Zaharia 14,10.11). Dar Domnul este Hristos, și așa este El prezentat ca Cel care construiește, ca în modelul lui Cyrus (Isaia 44,26-28; 2 Cronici 36,23; Estera 1,2). Desigur El nu va clădi singur, poporului Lui Îl va ajuta, da, ei sunt numiți: reparatori de spărturi, restauratori de străzi locuite (Isaia 58,12; 61,4). Vor fi și străini, care vor veni, ca să ajute la construire (Isaia 60,10).

Acești străini vor ajuta nu numai la reconstruirea cetății, ci și la reconstruirea Templului (Isaia 60,12.13; Zaharia 6,15). Aceasta este foarte important, căci Templul va ocupa o poziție privilegiată în Împărăția păcii și va mări splendoarea Ierusalimului. Este planul Domnului, ca acest Templu să fie reconstruit (Ezechiel 37,26-28; Zaharia 1,16), și Mesia Însuși va lucra la el (Zaharia 6,12.13; compară cu Isaia 44,28). Așa cum am văzut, în ultima săptămână-an va fi un Templu acolo, la început încă recunoscut de Dumnezeu, deoarece rămășița se închină acolo (Apocalipsa 11,1), dar mai târziu, când la jumătatea săptămânii va înceta slujba jertfelor și va fi introdusă slujirea oribilă a lui antihrist, Dumnezeu va detesta acest Templu (Apocalipsa 11,2; Isaia 66,1-6); acest Templu va fi distrus la cucerirea Ierusalimului (Psalm 74,3.7; 79,1)³. Din Daniel 12,11 se poate probabil trage concluzia că de la așezarea urâciunii

³ Deci în total vor fi șapte temple: templul lui Solomon, al lui Zorobabel, al lui Irod, trupul material al Domnului Isus (Ioan 2,19-21), Adunarea (1 Corinteni 3,16), templul lui antihrist și templul din Ezechiel.

care pustiește și până la reconstrucția noului Templu vor trece 1290 de zile. Cât de important este acest Templu nou devine clar din descrierea detaliată, pe care noi o găsim în Ezechiel capitolele 40-43. Acolo prorocul vede în duhul succesiv porțile și curțile din față, după aceea clădirea propriu-zisă a Templului, camerele preoților și în final „Legea Casei”. Va fi din nou un altar, pe care se vor aduce jertfe, dar chivotul legământului va fi în zadar căutat acolo (Ieremia 3,16), căci atunci când va veni Mesia, „Cel dorit de toate națiunile” (Hagai 2,7-10), El va umple casa cu slavă, și ultima slavă a acestei case va fi mai mare decât a celei dintâi.

Reîntoarcerea slavei lui Dumnezeu

Aceasta ne conduce la un punct important. Așa cum știm, slava Domnului a părăsit Templul în timpul domniei împăratului păcătos Zedechia, când păcatul lui Iuda și al lui Israel au ajuns punctul culminant. Găsim aceasta descrisă clar în Ezechiel 10,18-22: 11,22.23. După aceea nu mai citim niciodată că slava Domnului a mai umplut vreodată Templul. Aceasta nici nu este posibil, căci după aceea Israel a fost „Lo-Ami”, adică „Nu-i poporul Meu” (Osea 1,9), și domnia asupra pământului a fost dată națiunilor (Daniel 2,37.38). Abia când se vor împlini „timpurile națiunilor” (Luca 21,24), slava Domnului se va reîntoarce la Templu, așa cum este descris detaliat în Ezechiel 43,1-9. Începând din acest moment, Templul va fi iarăși locul scaunului de domnie al Domnului și locul picioarelor Lui, unde El va locui veșnic în mijlocul copiilor lui Israel (Ezechiel 43,7; Ieremia 3,17; compară cu Isaia 2,2-5; Mica 4,1-5; Habacuc 2,20). Așa cum rezultă și din ultimele versete, binecuvântarea Templului se va întinde spre toate popoarele, căci Casa lui Dumnezeu va fi numită casă de rugăciune pentru toate popoarele (Isaia 56,7), da, mulți vor veni ca să aducă onoare casei (Isaia 60,7-13). Poporul va bea must în curțile din față ale locașului cel sfânt (Isaia 62,9), și darurile lor de jertfă vor fi plăcute Domnului (Maleahi 3,4; Psalm 51,18.19). Slujba jertfelor va fi făcută de preoți leviți (Ieremia 33,18.21.22; Maleahi 3,3), și anume de fiii lui Țadoc (Ezechiel 40,46; 43,19; 44,15; 48,11), corespunzător făgăduinței din 1 Samuel 2,35. Și în Psalmi găsim aceste teme tratate detaliat; restaurarea Templului de exemplu în Psalmul 127,1 (un psalm al lui Solomon!), Psalmul 132,13-18, și poporul de preoți în Psalmii 133 și 134. Și în ceea ce privește binecuvântarea fiecărui credincios în noul Templu, vezi printre altele Psalmul 65,4; 116,17-19; 135,1-4; 138,2. Ei vor respecta Legea și Cuvântul Domnului, care va porni din Locul preasfânt (Isaia 2,3; Mica 4,2), și de asemenea ei vor sărbători sărbătoarea corturilor (Osea 12,10; Zaharia 14,16-21), care în sine însuși este un tablou frumos al Împărăției de o mie de ani (compară cu Exod 23,16; Levitic 23,33-36; Numeri 29,12-38; Deuteronom 16,13-15; Neemia 8,14-19; Ioan 7,2.37).

Este o minune, că Ierusalimul va fi efectiv în timpul Împărăției de o mie de ani împărăteasa pământului, când vedem că slava Domnului va umple Templul, că Mesia Își va așeza pe Sion scaunul domniei Sale și că Domnul va locui în mijlocul poporului Său? „Strigă de bucurie și de veselie, locuitoare a Sionului, căci mare este Sfântul lui Israel în mijlocul tău.” (Isaia 12,6) „Și veți ști că Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru, care locuiește în Sion, muntele Meu cel sfânt, Ierusalimul însă va fi sfânt și străinii nu vor mai trece prin el.” (Ioel 3,17) „Strigă de veselie și bucură-te, fiica Sionului! Căci iată, Eu vin și voi locui în mijlocul tău, zice Domnul. Multe popoare se vor alipi de Domnul în ziua aceea și vor fi poporul Meu. Eu voi locui în mijlocul tău” (Zaharia 2,10.11). Națiunile se vor urca la Ierusalim, ca să caute pe Domnul

oștirilor în Ierusalim și să implore favoarea Domnului (Zaharia 8,20-23; compară 14,16; Psalm 68,29).

Noile nume ale cetății

Prezența Domnului în „cetatea iubită” (Apocalipsa 20,9) este prilejul ca să împodobească cetatea cu nume noi minunate, din care vrem să numim cinci din ele (Isaia 62,2).

1. Ir Jahveh Zion Qadoș Israel – „Cetatea Domnului, Sionul Sfântului lui Israel” (Isaia 60,14). Acesta este numele cu care asupritorii lui Israel vor numi cetatea, când umiliți vor veni la ea.

2. Kissé Jahveh – „Scaunul de domnie al Domnului” (Ieremia 3,17; compară cu 1 Cronici 29,23). Așa vor numi națiunile cetatea, când se vor sui acolo, ca să caute pe Domnul.

3. Jahveh Şammah – „Domnul este acolo” (Ezechiel 48,35). Aici Duhul Sfânt Însuși spune că acesta va fi numele permanent al cetății.

4. Ir Ha-émet, har haqodeș – „Cetatea adevărului, Muntele cel sfânt” (Zaharia 8,3). Acesta este numele, pe care Domnul îl dă cetății, când El dă făgăduința Sa că Se va întoarce la Sion ca să locuiască în mijlocul Ierusalimului.

5. Chiriati Méleh Rav (Polis tou Megalou Basileos) – „Cetatea Marelui Împărat” (Psalm 48,2; Matei 5,35). Așa numește Domnul Isus Ierusalimul.

Patru din aceste nume se referă direct la prezența Domnului în Ierusalim, două la ceea ce El este acolo (scaunul de domnie, Împărat) și două se referă la însușirile Lui (Cel sfânt, Adevărul).

Binecuvântarea Ierusalimului

Ce binecuvântare va fi să ai privilegiul să locuiești în această cetate! Atunci nu va fi pe pământ nici o cetate care să fie mai de dorit pentru a locui în ea, decât aceasta. „Ierusalimul va fi o cetate deschisă (sau: cetate fără ziduri), din cauza mulțimii oamenilor și a vitelor care vor fi în mijlocul lui; Eu Însumi, zice Domnul, voi fi un zid de foc de jur împrejurul lui și voi fi slava lui în mijlocul lui!” (Zaharia 2,4.5). „Iarși vor ședea pe străzile Ierusalimului bătrâni și femei în vârstă, fiecare cu toiagul în mână, din cauza marelui lor număr de zile (compară cu Isaia 65,20). Străzile cetății vor fi pline de băieți și fete, care se vor juca pe străzi. Așa vorbește Domnul oștirilor: „Dacă lucrul acesta va fi uimitor în ochii rămășiței poporului acestuia în zilele acelea, va fi oare uimitor și în ochii Mei?”, zice Domnul oștirilor. Așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată, Eu voi salva pe poporul Meu din țara de la răsăritul soarelui și din țara de la asfințitul soarelui. Îi voi aduce și ei vor locui în mijlocul Ierusalimului; ei vor fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul lor, în adevăr și în dreptate.”” (Zaharia 8,4-8).

Ce perioadă minunată! Ce mângâiere pentru Ierusalim! Ce viitor plin de har pentru această cetate prigonită! Da, Domnul dorește cu ardoare să împlinească această făgăduință, El este gelos cu mare gelozie pentru această cetate (Zaharia 8,2; compară cu Zaharia 1,12-17). El dorește să îmbrace poporul Ierusalimului cu mare splendoare, așa ca ei să devină podoabă pentru toată lumea, o cunună plină de splendoare în mâna Domnului și o diademă împărătească în mâna lui Dumnezeu (Isaia 4,2; 46,13; 62,2-5; Zaharia 2,5). El va da autoritate mare poporului drept din Ierusalim (Isaia 60,21.22; Mica 4,8). El va proteja cetatea de furtuni și ploii și de dușmani (Isaia 4,5.6; Zaharia 2,5), așa că ea va fi o cetate de locuit sigură, un cort, care nu va călători (Isaia 33,20). El va umple pe locuitorii Ierusalimului cu o bucurie veșnică și nu vor mai avea parte de nici un necaz (Isaia 35,10; 51,11; 66,10-14; Ieremia 31,12; 33,10.11; Țefania 3,16.17). Atunci vor cânta o cântare despre cetatea lor puternică și despre Dumnezeul lor, care le dă mântuirea ca ziduri și întăritură (Isaia 26,1.2). Da, atunci va fi cântată cântarea minunată, pe care noi o găsim pe tot parcursul Scripturii, dar care abia în Împărăția păcii își va avea împlinirea deplină: *Hodu Le-Jahveh Ki-Tov, Ki le-plam chasdó!* „Lăudați pe Domnul, căci El este bun, căci în veac ține bunătatea Lui” (vezi 1 Cronici 16,34.41; 2 Cronici 5,13; 7,3.6; 20,21; Ezra 3,11; Psalm 100,5; 106,1; 107,1; 118,1-4; 136,1-26, și mai ales Ieremia 33,11). Domnul va dărui poporului Ierusalimului toate binecuvântările pământeste, despre care a vorbit deja Moise în Deuteronom 28,1-6. Sunt nenumărate locuri în Scriptură, în care citim despre binecuvântările fertilității și bunăstării, pe care le vor savura israeliții în Împărăția păcii, dar un număr din ele vorbesc categoric despre binecuvântările deosebite ale locuitorilor Ierusalimului. Domnul îi va binecuvânta nespuse de mult cu oi, viței, măgari, cu ploaie pentru ogoare, grâu, vin, untdelemn, cu pășuni, grădini, râuri de apă, lumină, siguranță și pace (Isaia 30,23-26; 32,15-20; 51,3; 60,13; 66,12-14; Ieremia 31,12, Ioel 2,23-27; Psalm 72,16; 147,12-14). Da, binecuvântarea și pacea va domni în regnul vegetal și animal, de dragul lui Israel și al tuturor națiunilor (Isaia 11,6-9; 29,17; 35,1.2.8.9; 41,18-20; 43,19.20; 55,12.13; 65,10.25; Ezechiel 34,25-31; Osea 2,18; Ioel 2,22; Zaharia 3,10).

Binecuvântarea națiunilor

Ce priveliști minunate se deschid pretutindeni aici! Într-adevăr, noi avem o nădejde mai bună, dar pentru credinciosul iudeu, care va trece prin necazul cel mare, aceste binecuvântări vor fi o mare așteptare. Atunci națiunile, care acum îl prigonesc, vor veni tremurând și se vor supune lui Mesia (Mica 7,16.17). Iudeii sunt acum încă de batjocură printre toate popoarele (Deuteronom 28,37; 1 Împărați 9,7; 2 Cronici 7,20; Psalm 44,14; Ieremia 24,9; 29,18; 42,18). Dar atunci Ierusalimul va deveni o cântare de laudă printre națiuni (Ieremia 33,9; Țefania 3,20; Isaia 46,4-11; 48,9-14; compară cu Psalmii 96-100). Am văzut că Mesia va domni până la marginile pământului și că El va judeca toate națiunile cu dreptate; am mai văzut de asemenea că sediul domniei Lui va fi în Ierusalim. Nu ne lasă aceasta să vedem ce loc înalt va ocupa atunci Ierusalimul între națiuni? Ierusalimul va fi numit scaunul de domnie al Domnului, așa cum am văzut, și toate națiunile se vor strânge acolo din pricina Numelui Domnului, care va fi în Ierusalim (Ieremia 3,17).

Nu este aceasta măreț? Acum Dumnezeu locuiește în cer, și El Se revelează ca Dumnezeul cerului (Daniel 2,37.38 ne arată principiul); însă atunci El va fi Dumnezeul lui Israel, care locuiește în Ierusalim. Și dacă națiunile vor voi să se apropie de Dumnezeu, atunci ele nu se

vor ruga lui Dumnezeu în templele lor și în locașurile lor de rugăciune, ci ele se vor sui la Ierusalim! Templul lui Dumnezeu din Ierusalim va fi numit o casă de rugăciune pentru toate națiunile (Isaia 56,7). De acolo va porni Cuvântul și judecățile Domnului (Isaia 2,2.3); acolo națiunile vor găsi pe Mesia (Isaia 11,10); acolo ele vor găsi lumină și glorie (Isaia 60,3), acolo vor aduce ei bogățiile lor și vor lucra pentru israeliți (Isaia 60,10-14; 61,5); acolo ele vor vedea și amintirea îngrozitoare despre judecata Domnului (Isaia 66,24); acolo se vor închina Domnului (Isaia 66,23; Țefania 2,11) și Îi vor aduce jertfe (Isaia 56,6.7); acolo vor căuta părtășia cu Domnul (Zaharia 2,11); acolo vor implora favoarea Domnului (Zaharia 8,20-22); și acolo se vor sui an de an, ca să serbeze sărbătoarea corturilor (Zaharia 14,16).

Acolo, pe acest loc minunat, pe Sion, Muntele sfânt, Domnul oștirilor va pregăti o masă de sărbătoare pentru toate națiunile, „Domnul oștirilor pregătește tuturor popoarelor pe muntele acesta, un ospăț de mâncăruri gustoase, un ospăț de vinuri vechi, de lucruri grase, pline de măduvă, de vinuri vechi și limpezite. Și pe muntele acesta, înlătură vălul care acoperă toate popoarele și învelitoarea care înfășoară toate neamurile; nimicește moartea pe vecie: Stăpânul, Domnul va șterge lacrimile de pe toate fețele și va îndepărta de pe tot pământul disprețul poporului Său; căci Domnul a vorbit” (Isaia 25,6-8). Și totodată El va transforma buzele popoarelor în buze curate, pentru ca ele toate să cheme Numele Domnului și în armonie să-I slujească (Țefania 3,9). Atunci pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, așa cum apele acoperă fundul mării (Isaia 11,9; Habacuc 2,14; compară cu Numeri 14,21).

„Dar Tu, Doamne, Tu rămâi pe vecie și aducerea aminte de Tine ține din generație în generație. Tu Te vei scula și vei avea milă de Sion, căci este timpul să Te înduri de el, a venit timpul rânduit. Căci robii Tăi iubesc pietrele Sionului și le este milă de țărâna lui. Atunci neamurile se vor teme de Numele Domnului și toți împărații pământului de slava Ta. Când Domnul va zidi Sionul, Se va arăta în slava Sa. El ia aminte la rugăciunea nevoiașului și nu-i nesocotește rugăciunea. Să se scrie lucrul acesta pentru generația care va veni; și poporul care se va naște să laude pe Domnul! Căci El privește din înălțimea sfințeniei Lui; Domnul Se uită din ceruri pe pământ, ca să audă suspinul celui încătușat și să elibereze pe copiii morții, pentru ca ei să vestească în Sion Numele Domnului și laudele Lui în Ierusalim, când popoarele și împărățiile se vor strânge laolaltă, ca să slujească Domnului.” (Psalm 102,12-22).